

samme Maade som Ministeriet Bluhme? Hvad vilde vi da sige, dersom Ministeriet nu brugte Forbeholdet til at borttrojere af vor Grundlov, hvad der syntes dem at være det Bedste efter deres Anskuelse, og Ministeriet saa siden kom og sagde: Ja, vor Premierminister har jo sagt Over det, ikke een, men to, tre, fire Gange, at Ministeriet fortolkede Forbeholdet saaledes, og dengang der blev spurgt os, hvorledes vi forstod Forbeholdet, saa gave vi intet Svar derpaa, men vi maatte naturligvis fortolke det paa samme Maade, som vor Premierminister, og det nye Ministerium Orsted finder sig ikke bunden ved den af Ministeriet Bluhme afgivne Erklæring. Kunne vi forsvare at skilles ad med Udsigten til en saadan Mulighed? (Stemmer: Nei, aldrig!) Kunne vi forsvare det for os selv og Folket (Nei!)? Kunne vi forsvare at undlade at gøre Alt, hvad der staaer i vor Magt for at raade Bod paa disse uheldige Ulemper? Jeg mener vissejlig, at vi ikke kunne forsvare det, at vi ikke kunne undlade et saadant Skridt, som det, vi staae i Begreb med at gøre. Derefter maae vi overlade til Gud, hvad der skal hændes; thi ham er det, der raader over de Enkeltes, som over Folkenes Skæbne (Hør! Hør!).

Wiborg: Jeg vilde nødig have sagt Noget, der skulde kunne saare saa adle Følelser som dem, der ligge til Grund for den høiærværdige Rigsdagsmands Forslag til en Adresse. Den Maade, hvorpaa han optog mine Ord, synes at vidne om, at han har antaget, at jeg har villet tillægge ham en vis Bedrøvelighed i Sindet; men det har jeg ikke villet. Jeg har tydelig sagt, at det er Handling, at det er Gjerning, hvorpaa det kommer an, og han har virkelig ogsaa, som han selv siger, villet handle. Men, naar der i hans Adresse tales saa Meget om „Bekymring“, og om, at Kongen har været os lige tro altid, om at Nød og Trængsel er tilstede, saa maa jeg dog gøre opmærksom paa, at for Dieblicket er der hverken Nød eller Trængsel tilstede. Vi have været uentge med Ministeriet med Hensyn til dets Anskuelse; men det kan med Guds Hjælp ikke tilveiebringe Nød eller Trængsel, og jeg troer heller ikke,

at det er Noget at være „bekymret“ for, idet mindste vil jeg ikke hengibe mig til „Bekymring“ i et Dieblit, hvor jeg netop behøver al min Kraft og Sands til at handle; thi først naar jeg har vlist Bekymringerne fra mig, kan jeg træffe Forholdsregler til at rydde det af Veien, der muligens skulde ryddes af Veien. Det er kun det, jeg vilde bemærke i Anledning af, at den værdige Rigsdagsmand har talt saa meget om „Bekymring“ og „Uro i Sindet“, og med megen Følelse udtalt Ord, som virkelig bestikke. Jeg har selv været meget nær ved at lade mig bestikke deraf (Latter). Ja, men jeg skal nok frie mig selv derfor. Men jeg veed ikke, om de Alle, mine Herrer! saaledes kunne emancipere sig og handle med Forstandighed. Man bliver let ligesom truffet med og sat i en Stemning, som er romantisk. Det er det, jeg protesterer imod; og det skal jeg gøre tydeligt og klart, saa godt, som jeg formaaer.

Balle: Det gjør mig ondt, at jeg ikke har kunnet slutte mig til en af de foregaaende Talere; thi ellers skulde jeg ikke have taget Ordet i denne Sag. Man kan paa en tresdobbelt Maade forholde sig til den her foreslagte Adresse, idet man kan stemme for den, afholde sig fra at stemme, eller stemme imod den, og dette Sidste har jeg ifinde at gøre. Naturligvis er en saadan Beslutning hos mig ikke fremstaaet uden efter en moden Overveelse, og den Side af Salen, hvortil jeg hører, har nøie taget under Overveelse, hvorledes vi i denne Sag skulle forholde os. Vi have . . .

Formanden: Jeg troer dog, at det vilde være aldeles upassende her i Discussionen at indblande, hvad der kan være passeret, discuteret eller aftalt udenfor Salen.

Balle: Jeg skal afholde mig derfra. — Det er bekjendt, at en Deel af Medlemmerne i denne Sal ved mange Leiligheder have udtalt, at de i de større politiske Spørgsmaal vilde indtage en Holdning, som var mere iagttagende end handlende; de have henvendt deres Opmærksomhed paa de indre Reformer, hvorimod de ligeoverfor de større politiske Spørgsmaal have søgt at stille sig saaledes, at de ikke traadte op som handlende. Denne frie Stilling har ethvert af de Med-